

Мій Олімп

Ганна Чубач

Мій Олімп — та найвища гора,
Що не вища за нашу хатину.
Тут колись голосна дітвора
Калатала у дзвоники сині.

Тут колись...
І тепер, і тепер
Всі вітри тут пахучі, полинні.
Час минув, але пам'ять не стер:
Та гора — моя перша вершина.

Мій Олімп — вічна мрія моя.
Щоб зійти — не потрібно багато:
Тільки б день негасимо сіяв
На горі, що не вища за хату...